

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central) (jud. S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Pahopol, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Negruța Veaceslav,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Negruța
Veaceslav împotriva lui Balacci Veaceslav privind obligarea dezmințirii
informației false și defăimătoare,

împotriva deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de către Balacci Veaceslav, casată hotărârea din 14 martie
2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central) și emisă o nouă hotărâre prin care
acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2017, Negruța Veaceslav a depus o cerere de chemare instanța de
judecată către Balacci Veaceslav privind răspândirea informației false și
defăimătoare.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 15 martie 2017 pe blogul
administrat de pârât, cu adresa electronică <https://balacci.wordpress.com/>, a fost
publicat un text intitulat; ” Societatea civilă de pe Bîc, cu fundul gol, sau UNDI-I
MELEARDU? Partea I”.

Reclamantul a menționat că în această publicație, utilizând cuvinte
licențioase, pârâtul a invocat precum că mai multe persoane, inclusiv reclamantul,
ar fi beneficiat și s-ar fi înfruptat din banii delapidați din sistemul bancar al
Republicii Moldova.

A mai afirmat că, la 03 aprilie 2017, cu respectarea termenului de 20 de zile
de la data publicării informației defăimătoare, în temeiul prevederilor art.16
alin.(1) și (2) al Codului civil, în baza prevederilor art.7, 15 și 16 ale Legii nr.64
din 23.04.2010 cu privire la libertatea exprimării, a expediat în adresa pârâtului o
cerere prealabilă, prin care a informat că informațiile din textul făcut și plasat de
pârât sunt false, nu corespund realității și lezează onoarea, demnitatea și reputația
sa profesională, nu a beneficiat de mijloace financiare, bunuri și/sau orice alte
beneficii ce au rezultat din delapidarea, devalizarea sau fraudarea sistemului
bancar, așa cum a fost insinuat în textul scris de către pârât, iar dovada expedierii
cererii prelabile este anexată la prezenta cerere de chemare în judecată.

Reclamantul a explicat că a solicitat lui Balacci Veaceslav, în conformitate cu prevederile art.15 și 16, alin. (2) din Legea nr.64 din 23.04.2010 privind libertatea de exprimare: publicarea dezmințirii prin care să fie comunicat faptul că informația publicată pe <https://balacci.wordpress.com/> este falsă, cu plasarea acesteia pe același blog; să fie exclus atât numele său, cât și orice informație în care a fost vizat pe blogul https://balacci.wordpress.com să fie prezentate scuze în formă scrisă cu amplasarea acestora pe <https://balacci.wordpress.com/>.

Până în prezent, Balacci Veaceslav nu s-a conformat cerințelor indicate mai sus, fapt ce servește drept temei de înaintare a prezentei cereri de chemare în judecată.

În opinia reclamantului informația indicată în publicația lui Balacci Veaceslav comportă un caracter defăimător, reprezintă o chestiune de interes public și este o tentativă de discreditare a sa, prin tentative de asociere a numelui său cu cea mai gravă crimă comisă în domeniul financiar-bancar din istoria Republicii Moldova.

Reclamantul a susținut că el nu a beneficiat de mijloace, bunuri și/sau orice alte beneficii ce au rezultat din delapidarea, devalizarea sau fraudarea sistemului bancar, așa cum a fost insinuat în textul scris de către pârât.

În instanța de judecată reclamantul a solicitat obligarea dezmințirii relatărilor false și defăimătoare de către Balacci Veaceslav cu obligarea acestuia să publice dezmințirile pe blogul <https://balacci.wordpress.com/>; eliminarea numelui său din textul cu pricina, postat de către pârât la 15 martie 2017 pe <https://balacci.wordpress.com/>; a încasa de la pârât în interesul său taxa de stat achitată în mărime de 5 unități convenționale.

Prin hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul central) acțiunea a fost admisă integral.

S-a obligat Balacci Veaceslav să dezmință relatările false și defăimătoare publicate pe blogul <https://balacci.wordpress.com/>, la 15 martie 2017, prin publicarea în cel mult 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii judecătorești a unei dezmințiri cu textul: “Faptele indicate în articolul intitulat „Societatea civilă de pe Bîc,..., sau unde-i MILEARDU? Partea I” postat la 15 martie 2017 pe blogul <https://balacci.wordpress.com/>, în partea ce se referă la Negruța Veaceslav, nu sunt adevărate”.

S-a obligat Balacci Veaceslav de a elimina numele lui Negruța Veaceslav din articolul publicat pe blogul <https://balacci.wordpress.com/>, la data de 15 martie 2017, intitulat „Societatea civilă de pe Bîc,..., sau unde-i MILEARDU? Partea I”.

S-a încasat din contul lui Balacci Veaceslav în beneficiul lui Negruța Veaceslav, taxa în sumă de 5 unități convenționale, adică 200 (două sute) lei.

Prin încheierea din 21 martie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul central), s-a corectat eroarea materială evidentă din cuprinsul dispozitivului hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul central) din 14 martie 2018 și anume s-a înlocuit cuantumul indicat 200 (două sute) lei, cu cuantumul corect 100 (o sută) lei.

Prin decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Balacci Veaceslav, casată hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul central) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 16 octombrie 2018, Negruța Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu

menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea precum și a admis alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Negruța Veaceslav, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Negruța Veaceslav, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții,

instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Negruța Veaceslav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Negruța Veaceslav.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova